

Előfizetési díj:

Vidékre, postán:
vagyhelyben, házhoz hordva:
Negyedévre . . . 1 frt. 50 kr.
Félévre . . . 3 " — "
Égész évre . . . 5 " — "
Megjelenik e lap hetenként
egyszer, Vasárnap.Előfizetési pénzek el-
fogadtnak Gallia Fülöp
könyvkereskedésében Kees-
keméten.

KECSKEMÉTI LAPOK.

Ismeretterjesztő hetilap.

Hirdetési díjak:

5 hasábos petit sor, egyszeri
hirdetésnél 5 kr.; — többszöri
vagy terjedelmes hirdetések-
nél árleengedés adatik.A nyilttérben való közle-
mény 3 hasábos soráért 10 kr.
számíttatik.Hirdetések elfogadtnak Gal-
lia Fülöp könyvkereskedésében
Kecskeméten. — Hirdetések ezen-
kívül fölvetetnek még M. Zeisler
hirdetési irodájában. (Post. Király
útea 60. sz.)

Hol van a demoralisatio?

Azon éktelen zsvaj, melynek a baloldali lapjai és egyéb szóvivői naponként és úton, útfélen kifejezést adnak, úgy tűnik fel nekünk, mintha az ország a választások alkalmából két ellenséges táborra volna felosztva, melyek mindegyikének az a ezélya: hogy a másikat leverje, megsemmisítse. A gyűlölködés, testvérárusítás és mások becsületének orgyilkolása napirenden van szerte e hazában, és mind e gyalázatosságok csak azért, mert egyik „job“-ban, másik pedig „bal“-ul kívánna a hazát boldogítani! Nálunk Kecskeméten, hála a népjózan, tartózkodó magaviseletének, e jelenetek általános jellegét még nem öltötték; de vannak, kik csak alkalomra várnak, hogy a másutt napirenden levő gyalázatosságokat, itt is ismételjék. A kedélyek ingerülve vannak, a hangulat naponként élesebbé válik. Részeg csoportok járnak éjjelenként s a más párthoz tartozó békében alvó polgárok ablakai alatt gúnydalokat énekelnek, azután éltetve a baloldal jelöltjeit, — „hunczfut“-nak, „gazember“-nek nevezik a jobboldaliakat. Szónéklül hagynánk ez illetlenségeket, ha mindezt valamely beszámítás alá nem eshető eső-eselék cselekedné; de mikor tény, kétségbevonhatlan tény, — hogy befolyásos pártemberek, kik a mellett városi képviselők is — hagyják magukat párt-szenvedélyből ily fertelmes útczai botrányok jelenetezésére ragadtatni: lehetlen, hogy ne kérdezzük, — vajjon ilyesmi rendes viszonyok közt — s a demoralisativ és corruptio magasabb foka nélkül történhet-e? Tűrhet-e egy tisztességes párt kebelében útczai botrányt improvisáló, szerintük is jobboldali elveiken kívül egyéb kifogás alá nem eshető, előkelő egyének becsületében, durva modorban gázoló, gárázda tagokat, még akkor is, ha mint ez esetben egy Sándor, Lajos, Ferencz, András, testvérek, Ferencz volnának is azok! Mi úgy hisszük nem, legalább szó nélkül ezt a párt el nem nézheti. S mielőtt ezúttal felszólalásunk fonalát e tárgyban továbbra nyujtanánk, mint tisztességes ellenfelek, bevárjuk felszólalásunk sikerét. E tény egyszerű felemlítésével konstatálni kívántuk, mit fentebb állítottunk, hogy t. i. nálunk is van elég rothadt anyag, habár társadalmi életünk az egészség színét külöli is. Élesen tüntették fel az összeírások és reclamationalis eljárások pártjaink egymás irányában elfoglalt állását. A központi bizottság eljárásával irányt adott, miként kell a pártoknak egymás meggyőződéseit tiszteletben nem tartani. Ki e bizottság

többségének political elveit nem vallja, mindenféle zaklatásnak ki volt téve, míg a baloldali a kifogásuk alól is könnyen kisiklott. Egy fiatal orvos, mindenki által belátható indokból az alsó-kerületben vett magának szavazó-jegyet, azt állítván, hogy az alsó kerületben lakik. Megreklamálták, hatósági bizonyítvánnyal erősítvén, hogy az alsó kerületben nem lakik. Ő ottani lakására vonatkozó szerződést produkált, azonban teljes erejűnek nem találtatván, a világosan szóló hatósági bizonyítván daczára a bizottság nem utasította el, hanem bővebb bizonyítékok előadására utalta. Az ifjú orvos úr, névszerént dr. N. M. erre helyén látta, hogy azzal bizonyítson, amit a szemérmes ismerő közönséggel lap útján közölni nem szabad, s még csak rendre sem utasított. Egy más egyén, ki ellen fenyítő vizsgálat van folyamatban „házasságtörés“ miatt: a bizottság némely tagjai által megéjjeztetett, megtapsoltatott! Ily eljárás az erkölcsi romlottság terjedésének vajjon nem szolgálhat-e indító okául? Cso-da-e, ha a műveletlen néptömeg ilyeneket látva és hallva, nem érzi kezeit kötve, hogy a más párton levőket, kezeügyében levő eszközökkel insultálhassa. S midőn idáig jutottunk pártéletünkben egymás irányában, ugyan ki merné mondani, hogy ez választáskor — mint ez Szalontán, Mohácsos már fájdalom előbb megtörtént — rokon vérrrel nem fertőztetjük be kezeinket? hiszen az illetlen magaviselettől a verekedésig csak egy lépés van, s hogy a pártélet mennyi illetlenséget mutat fel, már fentebbi példák is kétségbevonhatlanul tanúsítják. Egyesek tettei után a pártokat megítélni néha korai lehet, de ha ily esetek nyilvánosságra hozatnak, a párt által hallgatással mellőztetnek, az egyesekből álló pártra is okszerű lesz a következőzés. Tegyetek meg azért mindent, kik arra hivatva vagytok, hogy az alkotmányos jogok gyakorlatában álló pártok hazafiságában és különösen becsületességében senki keblében kételyek ne támadhassanak. Még van idő, hogy tehessetek róla. Mi a jobboldalon ily ocsmányságokat pártunk egyes tagjainak meg nem engedünk, s fellívunk mindenkit, mutasson fel pártunk életéből az idézettekhez hasonló jeleneteket. Küzdünk elveink mellett, s küzdelmünk közepette türelmünket nem veszítjük el. Ellenfélnek tekintünk mindenkit, ki velünk nem tart, de becsületébe nem gázolunk, valamint a magunkét gyaláztatni nem engedjük. A közélet minden mozzanatát a benne szereplőkkel együtt figyelemmel kísérjük, s ha egyéneket kellend megtámadnunk, a megtámadást tovább nem vesszük, mint

meddig az illelő nyilvános működése ér, de addig kérlelhetlenek leszünk, s ha kell, kiméletlenek. Minden egyesnek nyilvános működését, legyen az képviselő, kortesvezér vagy tisztviselő — nyilvános kritika alá vesszük, — s ha a körülmények úgy hozzák magukkal, átadjuk őket a közmegevetésnek. Így hisszük, hogy a pártoskodás ellenségeskedéssé, dúlakodássá nem fajul, a szabadság nem szül szabadosságot, s a különvélemény, valamint tiszteletet ad a túloldalnak — viszont onnan azt joggal megvárhatja. Sokat hallottunk a választási mozgalmak alatt demoralisatorról beszélni, ime rámutatunk, — itt a demoralisatio; — gyógyítsátok meg. Caveant Consules, ne quid respublica detri menti capiat.

a+b.

Megejtett választások.

Góda Béla téti kerületben, Kaucz Gyula Győrben, Földvári Miklós szigeti kerületben, Sááry Miklós pereci kerületben, mind a négy Győrmegeyében, Lónyay Menyhért és Szlávi József miniszterek Pozsonyvárosában, mind a hat deákpartí.

Baloldali tükör,

mely hiven mutatja vissza egy baloldali központi bizottság eljárását.

„Az összeírásoknál elkövetett visszaélések halatlannak. A reclamatioknál tapasztalt törvénysértések és pártoskodások elviselhetlenek. Az ellenünk alkalmazott erőszak szinte lázító.“

„A központi bizottság eddigi botrányos eljárásait minden nap ujjakkal koronázza meg. A mi a városház tanácsstermében mindennap előfordul, az oly vakmerő törvénysértés, hogy csak is a Carafák örökösei követhették el legénykedő vakmerőséggel.“

Ezen vérlázító sorokat, és pedig az első kikezdést a „Magyar Ujság“, a másodikat a „Hon“ baloldali nagy lapok mondják el a bámuló világnak a pesti központi és pedig jobboldali bizottságról, hanem miután azon sorok minden részletben, de a legmagasabb hatványban rá illenek a kecskeméti baloldali központi bizottság eljárására, azokat minden habozás nélkül alkalmazzuk eljárásukra és mondjuk el tetteikről.

Hetek óta irnak a pesti és vidéki baloldali lapok vérlázító dolgokat a jobboldali bizottságok eljárásáról, — táradtságot veszünk tehát magunknak, és leírjuk egy baloldali központi bizottság eljárását minden részleteiben, concret esetekre hivatkozva és bizonyítva eljárása törvénysértését, hadd lássa és tudja meg a világ, hogy miként jár el a szabadelvűség, a hazafiságot monopóliázó baloldal, ott, hol a hatalom kezében van, és itéljen mit várhatna e szájhősöktől, ha ők kerülnének a kormányra.

„Ki még nem látott nyílt korteskedést, annak a központi bizottság ülésein kellett volna jelen lenni.“

De térjünk a dologra.

E lapok mult számában olvashatók voltak a központi bizottság által megállapított — feje lágára esett — pontozatok, melyek szerint fog a bizottság eljárni.

A ki olvasta, emlékezni fog, hogy e halhatatlan pontozat egyikében a „gép“ is segédül vétetett.

Lássuk tehát most, hogy a bizottság miként járt el a megállapított pontozat értelmében és azok alkalmazásában.

Junius 7.

Csillagh Antal (jobboldali) bizottsági tag azért folyamodik, hogy ő szavazó jegyét mint kereskedő vette ki, miután pedig a törvény a kereskedőtől telepet kíván, ő pedig nem oly kereskedő, ki teleppel bírna, kéri ennélfogva a jogezimet megváltoztatni, és szavazó jegyét birtokra kiadatni.

A kérés első részének hely adatott, de miután kérelme mellé semmi bizonyítvány csatolva nem volt, utasított birtoka igazolására.

A jelenlevő megnevezte házáat, — de utasította, hogy tulajdon jogát igazolja.

Csillagh Antal eltávozott.

Közvetlen utána folyamodott Cs. Nagy Imre (baloldali), hogy miután szavazó jegyét a régi jogon mint nemes ember vette ki, (elfelejtette, hogy nem nemes ember, és az összeíró bizottság egyszerű szavára elhitte) kéri azt megváltoztatni, és jegyét mint iparosnak kiadni.

A kérvény mellé semmi bizonyíték mellékelve nem volt; — minek is az mondta egyik bizottsági tag, úgy is tudja mindenki, hogy műhelye van, — a másik bizottmányi tag tanúskodott, hogy feleségének szállója is van, melyet közösen bírnak, — hogy mint iparosnak van-e segéde, azt fölösleges keresni, a bizottmányi tagok előbb tanúskodtak, — azután ítétek, — és ennek folytán Cs. Nagy Imre, mint iparos, szavazati jegygyel látatott el.

E hasonló esetben, úgy-e egyformán járt el a bizottság?

Papp Mihály, Dragolovics Döme és még 5 az első kerületben lakó, de kereskedő-teleppel a 2-ik kerületben bíró kereskedők, kik a 2-ik kerületbe kívánták magukat mint választók telepeik után bejegyeztetni, az összeíró bizottság által elutasítván, a központi bizottsághoz folyamodtak telepeikről bizonyítványt mellékelve, hogy az a 2-ik kerületben fekszik, és elutasításuk esetében kérvényeiket a belügyministeriumhoz felterjeszteni.

Elutasítottak, — kérvényükre pedig kimondatott, hogy semmi kérvényt fel nem terjesztenek a ministeriumhoz, mert azzal nem kötelesek, — ha valakinek tetszik, folyamodhat a ministeriumhoz, de ők ugyan fel nem küldik.

E tárgyalásnál még azon nevezetes eset történt, hogy Horváth Péter úr véleménye szerint a törvény saját telepet mond, pedig a folyamodók a kereskedésüket a rom. cath. egyház épületében tartják, és így nem bírnak saját teleppel.

Bravo! új Solon!

Meinheimer J. (jobboldali) ellen egyszerűen panasz tétetett, hogy mint az izraelita hitközség segéd-lelkésze vette ki jegyét, pedig nem az; Meinheimer a bizottság elé idéztetett, hogy igazolja magát, ő a község előjáróságától bizonyítványt hozott, hogy Meinheimer kántor és segéd-lelkészi teendőket is végez évi 650 frt. fizetésért, a bizottság ítélte, hogy miután Meinheimer csak végzi a segéd-lelkészi teendőket; de nem segéd-lelkész, jegye elvétetik, hasztalan ellenveti, hogy a beiratáskor is felemlíté, hogy 650 forint fizetése is van, sőt szállója is, a bizottsági elnök azt fe-

Oh bal logika!
jelte, elég a segéd-lelkészi állás, és most sem fizetése, sem birtoka után nem képesített, és jegye elvétetett.

Dékány Mihály, Kecskemét város pusztaszeri pusztabirája, a II-ik kerületi bizottság által elutasított, folyamodott a központi bizottsághoz, hogy miután háza mind az I-ső, mind a II-ik kerületben van, de egyikben sem lakik, kéri magát a II-ik kerületben fekvő föld birtoka után a II-ik kerületbeli választók közé felvétetni, mint mely alapon 1848., 1861., 1865. és 1869-ik években is felvétetett.

A bizottság végzése lett, hogy miután mint pusztabíró Pusztaszeren tartózkodik, Kecskeméten választó nem lehet, hanem Csongrádmegyében, hova Pusztaszer tartozik.

Oh böles bizottság! Dékány Mihály tehát 2 háza, 40 hold földje daczára sem bir Magyarországnak választói képességgel, miután Kecskeméten elutasított, — Csongrádmegyében pedig, hol sem birtoka nincs, sem adót nem fizet, minden esetre elutasították.

Oh jog (f)osztogató baloldali hazafiság.
Heber Salamon (jobboldali) jövedelem után akart a II-ik kerületi választók közé felvétetni, elutasított, a központi bizottsághoz folyamodott, hogy miután 80 frt. 70 krajczár jövedelem után rovatott meg adó alá, és fizet 11 frt. 46 krajczár adót, részére a jegy adassék ki.

Elutasított, miután 80 frt. 70 kr. jövedelem után rovatott ki rá az adó, és így nincs 100 frt. jövedelme.

Körös András (baloldali) ellen folyamodás adatott be, hogy jegyét jövedelem után vette ki, pedig a csatolt bizonyítvány szerint semmi jövedelmi adót nem fizet.

Végeztetett, hogy miután az előmutatott szerződés szerint mint nyomdászsegédnek 600 frt. fizetése van, szükségtelen, hogy jövedelem adó alá felvétsék, igazoltatik.

Mészáros Imre a II-ik kerületi összeíró bizottság által elutasítván, a központi bizottsághoz folyamodott, mellékelt egy örök adásvételi szerződést 320 frt. értékű házvételről, és egy másik szerződést egy puszták jakabi földbirtok vételéről, — elutasított, mert a kecskeméti házvétel még nincs jóváhagyva, — a földbirtok pedig nem a kecskeméti határban, hanem a szomszéd kun földön fekszik.

Ugyanegy napon Dékány Mihály elutasított, mert birtoka Kecskeméten van, de ő Csongrádmegyében lakik. — Mészáros, mert Kecskeméten lakik, de birtoka Kunságban fekszik.

Mintegy 40—50 kérvény adatott be oly I-ső kerületbeli baloldali iparosok ellen, kik ipar után kaptak szavazati jegyet, mindenik kérvény külön felszerelve hivatalos bizonyítvánnyal, hogy az illető segéd után jövedelmi adót nem fizet.

Mindenik kérvény elutasított, azon végzéssel, „hogy miután az nincs bizonyítva, hogy az illetőnek nincs segéde, csak az bizonyítottatik, hogy segéd után nem fizet jövedelmi adót, a bizottság pedig kimondta, hogy az nem szükséges, elég ha az illetőnek volt, vagy most van, vagy szokott segéde lenni.“

Ugyancsak több kérvény adatott be oly I-ső kerületi jobboldali iparosok ellen, kik ipar után kaptak jegyet, — a kérvény mellé semmi bizonyítvány mellékelve nem volt.

A kérvényeknek hely adatott, utasítottak az

illető iparosok annak beigazolására, hogy segéddel dolgoznak-e?

Varga István (baloldali) ellen számvevői igazolvánnyal, melynélfogva bizonyítottatik, hogy Varga István nevén semmi fekvőség nincs — felszerelt kérvény adatott be, mint ki birtok után vette ki jegyét.

A kérvény a baloldali bizottsági tagok szörnyű csodálkozásuknak és méltó bosszankodásuknak azon kijelentésével, „hogy mily szemtelenség ez ellen reklamálni és azt állítani, hogy nincs birtoka, miután mindenki tudja, hogy mennyi barackja szokott teremni, — elutasítottak.

Beviz József II-ik kerületi (jobboldali) ellen kérvény minden melléklet nélkül adatott be, hogy nincs birtoka.

Beviz igazolásra utasítottak.

Ennyi az első napon.

Junius 8.

Hogy a központi bizottság eljárásának hü képét adhassuk, meg kell még említenünk egy 7-én történt esetet, hogy később azon eljárásból is következtetést vonhassunk.

Kérvény adatott be, megnevezve a sorszám, a tized és házszám, mely alatt lakik Ötvös Nagy Sándor, ki birtok után vett ki jegyet, pedig a mellékelt bizonyítvány szerint semmi fekvősége nincs.

Az összeírási névsorban azon sorszám, tized és házszám alatt birtok után jegyet nyert Nagy Sándor.

A kérvény, miután Ötvös Nagy Sándor ellen adatott be, itt pedig csak Nagy Sándor van bejegyezve, elutasítottak.

A junius 8-án tartott ülésben tárgyalásra sorrend szerint következtek a II-ik kerületi jobboldali választók ellen beadott kérvények, egy kérvényben 4—5 választó ellen, kik különféle alapokon vették ki jegyeiket, némely kérvény mellé volt számvevői igazolvány, illetőleg 10—15 névvel ellátott névsor csatolva, melyben igazoltatik, hogy az illetőnek nincs fekvősége, vagy csak az igazoltatik, hogy adó alá nincs feljegyezve, és a bizottság a kifogásoltakat mind igazolásra utasította.

Kérvény adatott be, hogy Cs. Szabó István (jobboldali) választó jegyét a II-ik kerületben vette ki, pedig az I-ső kerülethez tartozó P.-Alpáron lakik, — a kérvény mellé nem volt semmi bizonyíték csatolva.

Minden kihallgatás nélkül jegye elvétetni határozatott.

Kérvény adatott be, hogy Zombori László (jobboldali) ügyvéd a II-ik kerületben vette ki jegyét, pedig az I-ső kerületben lakik, semmi bizonyítvánnyal igazolva nem volt.

Minden kihallgatás nélkül jegye elvétetni határozatott.

Kérvény adatott be, hogy Steinvicz József (jobboldali) a II-ik kerületben vette ki jegyét, pedig az első kerületben lakik, semmi bizonyítvány mellékelve nem volt.

Minden kihallgatás nélkül jegye elvétetni határozatott.

Kérvény adatott be, hogy Baranyi László a II-ik kerületben birtok után vette ki jegyét, pedig a mellékelt bizonyítvány szerint Baranyi Lászlónak nincs birtoka, azonkívül kifogás téte-

TÁRCZA.

Költőhöz.

Dalt zengj költő! dalra hevítsd —
Érzeményid lángjait. —
Szép eszméktől telve szíved,
Pengesd annak hurjait. —
Az éden bájtelj hona,
Derítsen rád szebb jövőt. —
Mint mikor hűs korány lepi,
Hőtől tikkadt levegőt. —
Eszményítsd meg érzeményid,
Szenvedélyed honában. —
Bú vagy öröm — ecseteld azt,
Mint élted folyása van. —

Élted, ha nagy, tündökölsz, mint
Üstökősfény tengeren. —
Lelked az éden honában,
Bolyongni fog végtelen. —
Meghalsz, mint anyag, de lelked
Folytonosan fog élni. —
Diesőited szülő honod,
S magyar nevet emelni. —
Czélod ez dieső költő, mert
Ki téged meghihletett. —
Ezért ada nagyszerű eszt,
S alkotó meg lelkedet. —

Bánó Imre.

Divat.

Meddig lesz már ily rút divat?
Már a kutya is rá ugat.
Ha mèn el az útezán végig,
Majd lehúzza a frakk szélit.

Mintha az is azt mondaná,
Hát te mért lettél majomná?
Hol vagy te most magyar mente?
Hát még az, a ki viselte.

Ha sirodából most kikelnél,
Önfajodra nem ismernél.
Tudja Isten hogy néz ez ki,
Czylinder, frakk, kell már neki.

Ösi divat meg van vetve,
A régihez semmi kedve.
Ha van is még egy ritkaság;
Muzeumban látni azt már.

Majd felhagynak nem sokára,
Kiürül a pénzes láda.
Elő vesznek hitvány mente;
Virul Árpádnak nemzete.

Elmehetsz majd te rongy divat,
Mással üzzed játékodat.
Másokat tégy már bolonddá,
Isten haragja üssön rád.

Bajáki Elek.

TERÉZ.

(Regény.)

Francziából fordította:

Földváry Mari.

(Folytatás.)

VII.

A szobrászi ülés.

A kitűzött napon Berta, Teréz és Follette mythologiai öltözékben, a szobrász műtermébe mentek, egy asztalra állítván a kerülő leányát, ki kissé ügyetlennek látszott.

— Nem úgy, — szólt János, — várj!

És az asztalra lépve, Follette karját felemelte, s a haját rendezve, tetszése szerint hajtogatta meg fejcskékjét.

De az ifjú érintésére Follette elsáppadt. Legyőzhetlen remegés futá át egész lényét; s lélekzet nélkül félájultan rogyott a művész karjaiba.

— Nos! — kiáltott fel ez, — mi lett?

A két leányka sietett bátyja segélyére.
— Semmi, — mondá ez zavartan, — hozzatok vizet vagy bármilyen italt!

És karjaira emelve Follettet, egy nyugágyhoz vitte; hol félig felemelkedett s a művész forró lehelletként, egető csókot érzett ajkain.

Mindinkább megzavarodva kérdé János önmagát: nem képzelet játéka-e ez? midőn megfordulva Gont-rant látta mögötte állni.

Ez szerelmi ügyekben gyakorlottabb volt, mint-hogy e gyors esemény egyetlen részlete is figyelmét elkerülte volna.

Találkoztam a hölgyekkel, és segélyedre küld-

tett a kérvényben, hogy Baranyi László család, és így nem lehet választó.

Miután az összeírásban Baranyi László nem találtatott, de találtatott Berényi László, tehát Berényi László (jobboldali) igazolásra utasítottatott.

Kérvény adatott be, hogy a II-ik kerületben jegyet nyert Zlinszky Ferencnek a mellékelt bizonyítvány szerint nincs birtoka.

Miután az összeírt választók közt Zlinszky Ferenc nem volt, hanem igenis volt Zsilinszky Ferenc, tehát Zsilinszky Ferenc (jobboldali) birtoka igazolására utasítottatott; mert mint Horváth Péter úr megjegyzé, illetőleg indokolá a könnyebb kiejtés végett mondják a Zlinszkyt Zsilinszkynek.

Kérvény adatott be, hogy a II-ik kerületben Patkós János (jobboldali) házbirtok után nyert szavazati jogot, pedig háza nem ér 300 forintot, semmi bizonyítvány mellékelve nem volt.

Patkós háza értéke igazolásra utasítottatott; a bizottság hamar elfeledte, hogy minden ház értékét 300 ezüst forintot érőnek declarálta.

Kérvény adatott be sorszám megnevezése nélkül, hogy Géro László (jobboldali) I-ső tized, 437. szám alatti lakos birtok után vett jegyet, pedig nincs birtoka.

Az összeírásban csak egy Géro László találtatott, ki 10. tized 437. szám alatt lakik, — mind egy, tehát igazolásra ez utasítottatott.

Id. Kovács Gábor, ki nem is választó, minden kérvény nélkül és sorszám kijelölése nélkül egy iven 21 választó nevét mutatja be, mint kik ellen kifogása van, hogy mennyit érhet ez érdekes okmány, meglehet itélni abból, hogy az utolsó név ironnal így volt oda karmolva Tarago Istva, és a bizottság mind a 20 kifogásoltat igazolásra utasította; sőt miután azt is felfedezte, hogy a 21-ik név Faragó István akart lenni, tehát Faragó Istvánt is birtoka igazolására utasította.

Ezen dühös nem-választó reclamáló úri ember még egy másik névsort is adott be, melyen a feljegyezve voltak szinte igazolásra utasítottak.

A bizottság e napi eljárásának legszebb része az volt, hogy a baloldaliak által beadott, de hibás számú kérvényt mintegy 4—5 elutasítottatott, midőn észrevette, hogy a kérvények legnagyobb része vagy sorszám megjelölése nélkül, vagy hibás sorszám felírásával adatott be, észrevéve a veszélyt, hogy így a kérvények legnagyobb részét kénytelen leendő visszautasítani, tehát kapta magát minden névvel végig vadászta a névsort, és ha egy hasonló nevet talált, ráhúzta a reclamációt és igazolásra utasította, egyiket betű vagy szám különbségét fel sem véve; mely keresésbe utoljára úgy bele káprázott a szemük, hogy miután az I-ső kerületi névsor 1623 nevét kétszer is végig nézték H. Nagy István nevét, még sem találták, és végzésül kimondatott, hogy miután H. Nagy István a választók közt nincs, a kérvény elutasítottatott.

Pedig bizony H. Nagy István azért mégis ott van 192. sorszám alatt.

E napon tartott tárgyalás alatt azon megjegyzésreméltó dolgok történtek, hogy míg a 7-én a jobboldal által megtámadott iparosok elleni kérvény elutasítását Horváth Péter úr azzal indokolta, hogy a kérvények csak azt állítják és bizonyítják, hogy az illetők adót nem fizettek, de azt nem állítják,

hogy segédek nincsenek, de hogy segédük van, bizonyítja az is, hogy a bizottság nekik jegyet adott.

Ugyanezen napon tette Horváth Péter úr azon nevezetes nyilatkozatot, midőn Ujszászi úr érveit megcáfolni nem tudta, hogy „utoljára is nem lehet más módot használnunk, mint az ő fegyveröket, szavazzunk.“

Tehát mameluk!?

Junius 9-én.

Sándor Pál (jobboldali) telekkönyve igazolmányát, ki birtoka igazolására utasítottatott, miután ő nem volt a városban atyja behozta és bemutatta.

Utasítottatott, hogy a megtámadott személyesen jelenjék meg a bizottság előtt.

Sz. Kovács János, Dékány László, Szalai Antal, P. Seres Ferencz, K. Tóth Imre (mind jobboldali) II-ik kerületi választók, kik birtokuk igazolására utasítottak, személyesen megjelenvén és birtokukat telekkönyvi igazolmányával bizonyítani akarván, utasítottatnak, hogy miután a bizottság nem ismeri őket, ugyanazonosságukat 2—2 tanúval igazolják, ezt is megtették, — de akkor meg kettőnek tanúi ellen tettek kifogást, hogy azokat sem ismerik, tehát olyan tanúkat hívjanak, kit a bizottság is ismer.

Papp Mihály (baloldali) de kit a baloldal támadt meg, birtokát, mely még a nevében sincs, egy ideiglenes szerződéssel bizonyította, igazoltatott, még személy azonosságát sem kellett bizonyítani.

Csolnoki Ferencz (jobboldali) ellen kérvény adatott be, hogy ipar után vette ki a szavazó jegyét, pedig iparüzlete egy mellékelt végzés szerint 1869-ben nevére ruháztatott át.

Jegye elvétetni határozottatott.

Kihallgatás nélkül — szükségtelen azt is megtudni, hogy a jogviszony 4 év óta nem változott-e?

Nagy Mihály orvos (baloldali) ellen kérvény adatott be, hogy jegyét a II-ik kerületben vette ki, pedig az I-ső kerületben atyja házában lakik, a kérvény mellé csatolva a kapitányi hivatal bizonyítványa, hogy Nagy Mihály nem lakik ott, hová magát iratta.

Elutasítottatott, mint Zombori ügyvéd?

Oh de hogy igazolásra utasítottatott.

Halasi Gyula kereskedő (baloldali) ellen kérvény adatott be, hogy jegyét a II-ik kerületben vette ki, holott lakása és boltja az első kerületben, a r. cath. egyház épületében van, kérvény mellé csatolva a r. cath. egyház bizonyítványa.

Jegye elvétetti, mint Steinvureczé?

Hogyan, igazolásra utasítottatott.

Szeless Zsigmond (baloldali) ellen kérvény adatott be, hogy jegyét a II-ik kerületben vette ki, pedig a szomszéd Jászkerekegyházi pusztán bir, és lakik.

Jegye elvétetti, mint az I-ső kerületbe tartozó Cs. Szabó Istváné, vagy elutasítottatott, hogy választói jogát Jászságban gyakorolja, mint Mészáros Imre és Dékány Mihály Csongrádon?

Oh a nagy világért sem!

Hanem történt egészen más, miután sógora egyik jelenlevő központi bizottsági tag tanúskodott, hogy a II-ik kerületben lakik, és több bizottsági tag is bizonyította állítását, — hogy ott lakása

biztosabban igazolva legyen, felszólítottatott az elnök, ki szinte édes sógora, hogy ő legjobban tudja, hogy hol lakik.

A felszólításra az elnök azt felelte, hogy birtoka ugyan van kerekegyházán, de a II-ik kerületben lakik.

Midőn ezen nyilatkozat után valaki a hallgatóság közül azon, az elnök által meghallott, megjegyzést tette: „az elnök hazudott, mert a nyaka és füle nagyon elvörösödött.“

Minekeltette Horváth Péter úr a végzést kimondta volna, az elnök újra megszólalt, „tessék határozni, ő kijelenti, hogy Szeless Zsigmond állandó lakása Jászkerekegyházán van.“

Erre egy másik hallgató azon megjegyzést tette: eddig csak arcizméről tudott, most meggyőződött, hogy fülisme is van.

És Szeless Zsigmond jegyétől megfosztatott?

Nem azért baloldali, és sógora a központi bizottság elnöke; — igazolásra utasítottatott.

Dubecz József, Bán János, Bán Antal, Bán Sándor, G. Nagy Lajos (baloldaliak) ellen külön-külön kérvény adatott be, hogy jegyeiket a II-ik kerületben vették ki, pedig a I-ső kerületben laknak.

És mind igazolásra utasítottatottak.

Faragó Ferencz, Somodi István, Somodi József, Galvacs András, Sutús János, B. Virágh István, Zsákai István, Kökény Sámuel, Főző Sándor, Puskás István, Bene Gergely, Hanka István és Bán Sándor (baloldaliak) ellen külön-külön kérvény adatott be, hogy ház birtokuk, mely után választói jegyet nyertek, nem ér 300 ezüst forintot, mindenik kérvény mellé hites birói becsősök által kiállított becslevél volt csatolva.

A bizottság, miután megállapította, hogy minden ház meg ér 300 ezüst forintot, a kérvényeket elutasította.

Nagyon feledékeny; elfelejtette, hogy 8-án Patkós Jánost, (jobboldali) kiról csak állítottatott, hogy háza nem ér 300 ezüst forintot, háza értéke igazolására utasította.

Ami központi bizottságunk becselő, tanú és bíró, de azért nagyon feledékeny.

Szinyai Imre, Gál János, Zsifkovics Antal, Máté József, Bene András és Fehér Gábor (baloldaliak) ellen, külön kérvény mindenik ellen, kir. ügyészi bizonyítvánnyal felszerelve, hogy az illetők ellen fnyitó eljárás van folyamatban.

A kérvények elutasítottatottak azon indoklással, hogy a törvény a büntetés alatt levőket érti, és akarja szavazástól megfosztani.

Meglehet, hanem ha a törvény nem rendelkezett volna, az esetben a szavazásra a börtönből kellett volna őket elővezettetni?

Ezen tárgyalásnál is egy nagyon figyelemre is megörökítésre méltó esemény történt, ugyanis, midőn egyik bizonyítvány felolvasatott, mely szerint az illető házasságtörés miatt van fenyítő kereset alatt, — az illető megéljenezett, és az nem bűn, de dicséretre méltó dolognak jelentetett ki.

Ezen nyilatkozat a bizottság némely tagjainak erkölcsi érzetéről szomorú tanúságot szolgáltat.

Bóbis Gergely (baloldali) ellen kérvény adatott be, hogy jegyét jövedelem után nyerte, pedig a mellékelt bizonyítvány szerint jövedelmi adót nem fizet.

tek; s nem fognak soká magunkra hagyni e szép ajuttal.

Azonban Follette magához tért. Arcz színe visszajött, s midőn a Rigál kisasszonyok megjelentek a terem ajtajában, már a két ifjú által vezetettve — menni próbált.

— Semmi baj, — mondá Gontran, — a fáradtság, a hőség...

Ő egyedül maradt nyugodt. Titkot fürkészve szemlélt, jól értve mindazt, amit látott...

— Miüdegy! — szólta János, — még mindig elfogulva, Follette fáradtabb, minthogy ismét állnia lehetne. Berta vezesd el őt.

De János úr, — kére a leányka, egészen jól érezve magát, — biztosított...

— Nem, nem! — mondá Teréz, — majd máskor. S a szegény Follette megzavarodva e váratlan fejlődés által, szobájába vezetettett, hol a két hölgy kíváncsiára nyugodnia kellett.

Follette eszéltelen volt. Szenvedélye elárulá. Észrevette, hogy János bár még habozott, távolabb tartá tőle magát. Érezve, hogy hasonló vigyázatlan ság által elvesztheti boldogságát, elhatározta, hogy ügyelni fog magára; s magát tanulmányozva, másokra is figyelt.

Jánosnak Teréz iránti szerelme, titkos, de folytonos imádása, minden perezen oly észrevehetőleg nyilvánult, hogy csak annyi szív-nemesség, talán annyi szeretet, mennyit a kapitány iránt érezni kezdett, volt szükséges arra, hogy Teréz ne lássa a szenvedélyt, mi János szívében égett.

Follette kevésbé gyermeketeg, — s inkább érdekelte János érzelmei által, nem esalatott meg az atyai barátság kifejezése által.

Mihelyt János szerelme iránt tisztában volt a kerülő leánya, egész forró szenvedélye lángjával gyűlölni kezdé vetélytársnőjét.

De Jánost látni akarván, tettetni kellett; s ez elhatározás pompásan végre is hajtatott.

Megkezdve a felfedezéseket, Follette gyorsan észrevette a szerelmet, mely Gontran és Teréz szívét egyesíté.

E tudat bizonyossága felett boldogan, megboresátni készült ifjú úrnőjének, midőn a marquiséhoz látá Terézt menni, s ott sokáig időzve, meghatottan térni vissza; s Rigálné parancsából fiának jelentenie kelle, hogy komoly és magános beszédre várja őt.

A leányka helyzetében, szenvedélyei hevességével, a hallgatódzás természetes, s majdnem szükséges volt.

Gyorsan megkerülé a marquisé osztyályát, s mellék lépcsőn visszatérve, egy öltöző szobán át, a háló szoba függönye mögé rejtőzék.

Onnét hallgatta Rigálné és fia beszélgetését, s meggyőződött, hogy szerencsétlensége teljes. Midőn másnap János utazási készülétét látta, midőn ez távozott anélkül, hogy haza térése idejét meghatározni akarná, midőn hallá: mint kéri a marquisé férjét ez ügybeni engedékenységre; vég reményei eltűnését, utolsó ábrándjai szétfoslását érezve, első gondolata volt meghalni!

János megy, — — gondolá, — annál jobb! Bizonyosan gyógyulva tér vissza; Teréz férjnél, tán elutazva lesz...

És ha még maradna is e szív mélyében szomorúság, melyet birni akarok, birni fogok, — nem leszek-e itt én, vigasztalni, meggyógyítani őt?!

E gondolatok segíték elviselni a János elutazá-

sát követő napok bánatát. A Rigál család körében élve, mindent tudott a szobrász utazásáról; leveleit felolvasatni hallá, lelkével követve őt...

Teréz és Gontran házassága bizonyosnak látszott. Még csak suttogva említék, de említék, bizonyossá leendett, csak némely anyagi viszony rendezését várták, melyet még kezdetben megszakita Gontran harezba indulása.

Follette magas álmaiból új félelembe esett. Vissza fog-e térni a kapitány? Nem esik-e el a csatákban?

A leány egész jövője Teréz vőlegénye életétől függött, és valóban, Terézt sem érdeklé jobban az, kit szeretett, mint Follettet.

Végre megszűnt a harez, s Gontran visszatért. De, mit se Teréz szerelme, se a marquis tapasztalata, se a marquisé előrelátása nem vett észre, az, hogy Gontran nem sürgeti, sőt halasztja ígérete teljesítését, — Follette kitalálta.

— Istenem! — sohajtá — szerelem és harag könyveit hullatva, e házasságból tehát semmi sem lesz!

A parancsnok nagy erőben tudta, mi történt a leány szívében. Visszaemlékezék a kertbeni jelenetre, ellesett némely tekintetet, hallotta a félelem vagy remény sohajtát.

E sok részben oly hasonló két természet, egymást megérteni, egymásért teremtett.

Gontran elhatározá, hogy Follettet fogja felhasználni célja, vagy jobban mondva: tervezett vétké kivételére; de okos és vigyázó lévén, úgy hívé, hogy eszköznek jó, de meghittnek nem lenne alkalmas; sőt veszélyes is lehet; s csak úgy akará felhasználni, hogy titkait vele nem közli.

(Folytatása következik.)

A kérvény elutasított, mert mint a végzés indokolásul felhozott, „mindenki tudja, hogy könnyvezető.”

Farkas József (baloldali) ellen kérvény adatott be, hogy jegyét kereskedés után nyerte, pedig sem telepe nincs, sem a mellékelt bizonyítvány szerint jövedelmi adót nem fizet.

A kérvény elutasított azon indokolással, hogy a bizonyítvány csak azt tanúsítja, hogy jövedelmi adót nem fizet, — de az illető nem jövedelem után, hanem mint kereskedő nyerte jegyét.

Megjegyzendő, hogy ezen kereskedő kofa, vagy kis kupez.

Blau Sándor (baloldali) ellen kérvény adatott be, hogy mint kereskedő nyert választói jegyet, pedig a mellékelt bizonyítvány szerint Blau Sándor szatócs nem fizet jövedelmi adót.

Egyszerre a bizottságban több tanú támadt. hogy Blaunak kereskedése és cége is van, tehát kereskedő.

Az elnök, mint hü párt ember, szinte segítségül sietni akarván, kinyilatkoztatta, hogy ő is emlékszik Blau kereskedési feliratára.

Ezen nyilatkozatra az elnök háta mögött valaki azon hangos megjegyzést teszi, „az nem igaz, azt nem olvashatta, miután nincs felirat.”

Erre az elnök nem tartotta méltóságán alolinak elnöki székében visszafordulni és a megjegyzést tevőt ily formán kapacitálni: „kérem a csongrádi utcán jobb kéz felől, a város kovácsán egy házzal innen, ott van a bolt.”

Igen felelé a megjegyzést tevő, csak hogy azon bolt fölé az van írva: „Simon Endre vegyes kereskedése,” a melyről pedig tanúskodni tetszik még jóval tovább, és balkéz felől van, hol csak annyi van kiírva egy kis pléhtáblára: „szabad pálinka mérés.”

„En azt gondoltam.”
„No ha gondolni tetszik, ne tessék az elnöki székből tanúskodni hamisan.”

Igy tanúskodnak, és ily tanúskodásra ítél a mi központi bizottságunk.

Junius 10.
Muraközy József elnök az ülés megnyitása után zsebéből kivész 6 darab iratot, mely, mint mondja, telekkönyvi igazolvány, melynek folytán Kéri László, Garzó Ferenc, Dugár Imre, Kéri Imre, Sárközi Zsigmond és Sándor János (baloldaliak), kik birtok hiány miatt voltak megtámadva, telekkönyvi igazolvány alapján lettek igazolva.

Már ezeknek nem kellett a telekkönyvi kivonatot személyesen elhozni, mint 9-én Sándor Pálnak, sem ugyanazonosságukat tanúkkal igazolni, mint 9-én a jobboldali választóknak.

Balla László (baloldali, a követjelölt ipa) az ellene beadott kérvény folytán, mely szerint jövedelem után nyert választói jegyet, holott nincs 100 ezüst forintja, miután a mellékelt bizonyítvány szerint csak 60 frt. után fizet jövedelmi adót, igazolásra utasítván, megjelent a bizottság előtt és előmutatja adókönyvét, mely szerint 6 jövedelmi, és összesen 11 frt. adót fizet.

A minden törvényt kis újjában bíró Horváth Péter úr felvilágosítása után, hogy 6 frt. jövedelmi adó 100 frt. jövedelem után fizetetik, és összes adaja pedig 11 frt. — de még mindenki tudja, hogy Balla Lászlónak csak birkája van vagy 500 darab, tehát van 100 forint jövedelme, ergo igazoltatott.

Hanem 7-én Héber Salamon 80 frt. 70 kr. jövedelem felvállás és 11 frt. 46 kr. adó fizetés mellett is elutasított.

Szelei Imre (baloldali) előmutatja telekkönyvi kivonátát, mely szerint a birtok elhalt atyja nevében van, kinek ő örököse.

Igazoltatott, — nem kellett személy azonosságát sem bizonyítani.

Utánna jött Komiáti János (jobboldali telekkönyvi kivonátát mutatta elő, mely szerint a birtok elholt atyja és felerészben míg élő anya nevében van.

Utasított, hogy igazolja azonosságot, és másodszer, hogy a kérdéses birtokot ő örökölte-e? mert noha mint Horváth P. úr mondá három év előtt halt meg az atya, a birtokot végrendeletben másnak hagyhatta, — például lehet, hogy ő neki t. i. Horváth Péternek hagyta.”

Es csak miután mind e kívánságoknak eleget tett igazoltatott.

Ugy-e egyforma eljárás, ugy-e egyforma mértékkel mérnek?

Ezen kérdés tárgyalása közben Bene fiskális úr is tett egy szép jogi nyilatkozatot, midőn t. i. Komiáti azt állította, hogy a föld birtokába van, és használja is, rá kiállt „már micsoda beszéd az, hiszen éppen most bizonyította a telekkönyvi kivonát, hogy atyjáé.”

Vivát fiskális úr, hát a dologbani, vagy dologhozi jog, egy ugyan az a birtoklással?

Ezután a beadott kérvények tárgyalattak.

Egymás után 52 kérvény, ugyanannyi baloldali választó ellen, kik birtok után nyertek jegyet,

holott a mellékelt bizonyítványok szerint nincs birtokuk.

Mindannyian — ha csak a kérvényben valami bár legesekélyebb hiba nem találtatott — igazolásra utasítottak.

Junius 11-én.
Kosa Antal (jobboldali) igazoltatott.
Ezen igazolásnak nevezetes és hosszú története van.

Kosa Antal ellen kérvény adatott be, hogy házbirtok után kapott jegyet, pedig háza nincs, igazolásra utasított.

8-án megjelent a bizottság előtt, és adókönyvvel akarta birtokát igazolni, elutasított, hogy telekkönyvvel igazolja.

9-én megjelent telekkönyvi igazolvánnyal, mely szerint özvegy Kosa Antal javára átkebelezetetik egyház, igazolásul a bizottság nem fogadta el, mert ő nem özvegy, Kosa állította, hogy midőn a ház nevére átíratott özvegy volt, — utasított, hogy igazolja szerződéssel, hogy ő azon özvegy Kosa Antal, nem pedig a még élő atyja.

10-én megjelent, és előmutatta az adásvételi szerződést, melynél fogva Kosa Antal egy házat vesz.

A bizottság egyik tagja ellenveti, hogy ezen házat atyja vette, és a szerződés alá annak neve van írva.

Kosa állítja, hogy azon házat atyja vette az ő számára és nevére, hogy a katonai sorzástól 1853-ban megmeneküljön.

Elnök ellenveté, hogy ha 1853-ban nőtlen volt, 1854-ben midőn a ház nevére íratott, hogy lehetett özvegy.

Kosa elmondta, hogy 1853-ban megnősült és első nejevel 6 hónapig élt, ki akkor meghalt.

A bizottság nem volt megnyugtatta, és utasította Kósát, hogy igazolja, miként ő-e azon Kosa, ki a szerződés alá van írva, és kinek nevére át van írva a ház?

Kosa beleunván a fáradságba, felhozá, hogy van földje és szőlője azt könnyebben igazolja.

Erre a bizottság azt felelte, hogy házra vette ki a jegyét a házbirtokát tartozik igazolni, mert ha azt nem igazolja a szőlő és földbirtok mellett is jegyét elveszti.

Es tot disorimina rerum ma igazolta házbirtokát. E hosszú bosszantó zaklatást a hűség kedvéért és tanulságul, és a mindjárt következő igazolás illusztrálásul irtuk le.

Gyulai Pál (baloldali) ellen kérvény adatott be, hogy jegyét házbirtok után vette ki, pedig a mellékelt bizonyítvány szerint nincs házbirtoka. Igazolásra utasított.

Ma az elnök zsebéből kivett egy szerződést, melynél fogva Gyulai Pál és Boldizsár Theresia szőlőbirtokot vettek. Igazoltatott.

Szőlő? és nem ház.
Hajh. Gyulai Pál és nem Kosa, ergo igazolni kellett.

Ezen nap is gazdag eseményekben tanulságos volt.

Nagy Mihály orvos igazolni akarván — a kapitányi hivatal által kiállított hivatalos bizonyítvány ellenére, hogy ő Bosányi Simon úrnál lakik, előmutatott egy szerződést, melynél fogva Nagy Mihály úr május és junius hóra Bosányi úrtól egy szobát bérelt ki.

Horváth Péter úr a bizonyítványt elégségesnek találván, még nagyobb nyomatékkal felemlíté, hogy Nagy Mihály ezége szoba ajtajára kivan szegezve, azokat pedig megtámadta, kik éjjel 11 órakor az orvost keresték, hogy mint a rablók törtek Bosányi lakására, azért igazolandónak véleményezte Nagy Mihály orvost.

Erre Gyenes Imre úr a halgatóság közül közbeszólt és hazugságnak állítá azon bizonyítást, hogy Nagy Mihály Bosányinál lakik és tanúkat kért kihallgatni, mire Horváth Péter urat indultja elragadván, Gyenes Imre urat kivezetetni követelé, midőn Gyenes Imre úr szavait ismételte, a kivezetéstől csak az mentette meg, hogy a behívott városembereit megelőzte és eltávozott.

Távozása után ellene jegyzőkönyv vétetett fel, és pörbe fogatása határozatott, miért a bizottságot megmerte hazudolni.

Ezután sem volt bátorsága a bizottságnak Bosányi úr bizonyítványa alapján Nagy Mihály urat igazolni, és újabb bizonyíték előállítására hivatott fel.

Mire Nagy Mihály úr a bizottság előtt azt felelte, hogy azzal is betudja bizonyítani, hogy Bosányinál lakik, mert egyik bordélyházból egy kéjhölgyet vitt oda magához, ki egész éjjel lakásán halt.

Pfujj! kedves nagyreményű doctor úr!!!
Junius 12-én.

Egy sereg baloldali iparos tanúkkal igazolják, hogy segéddel dolgoznak, és igazoltattak.

Altman Farkas (baloldali), ki mint kereskedő vette ki jegyét és semmi jövedelmi adót nem fizet, — Dunszt Ferenc és Prohászka Ferenc, bizottsági tagok azon tanúskodására, hogy Altmanak van boltja az „igaz mértékhez.”

Ezen igaz mértékű úri ember multja meghazudtolja feliratát.

Gáspár Jánosnak (baloldali), hogy birtoka van, Prohászka és a tizedes bizonyítása elég volt. Igazoltatott, még adókönyvre sem volt szükség, annál kevésbé telekkönyvi kivonatra.

No de meg is szolgált érte Gáspár János, mert Nagy Sándornak meg ő volt tanúja szinte Prohászkaival saját szénájának jörendbe hozatala után azonnal — annak bizonyítására, hogy Nagy Sándor (baloldali) segéddel foglalkozik, mely tanúskodás folytán Nagy Sándor igazoltatott.

„Egyik kéz a másikat mossa.”

Blau Sándor (baloldali) tanúkkal — újra Prohászka — igazolta, hogy boltja van, tehát kereskedő, igazoltatott.

Halasi Gyula (baloldali), kinek boltja és lakása az első kerületben van, a II-ik kerületbeni lakását köztudomásul vevék, és igazoltatott. Kijelentjük, hogy a köztudomás „hazudik.”

Inoka Sándor (baloldali), kinek birtoka nincs a város határában, hanem a szomszéd Jász-Kerek-egyházán; azonban itt lakása van, — igazoltatott, mert mind az indokolás szólt: „a lakás határoz, és nem a birtok.”

Hát Mészárosnál mért nem határozott a lakás?

Romhányi László (baloldali) ellen kérvény adatott be, hogy szolgál, azonban noha sorszám és minden igazolvány rendben volt, kívül a felszólalásra Romhányi László ellen, úgy a kérvény is Romhányi László nevével kezdődött, de mivel a szövegben József volt írva, a kérvény elutasított.

Ifj. Tasi László (jobboldali), ki birtokhiány és lakás miatt volt megtámadva, birtokát bizonyítványokkal és atyai háznál lakását két tanúval aláírt bizonyítvánnyal igazolta, — a bizottsági tagok azon magántudomására, hogy többnyire Gyalun lakik, és az elnök azon kijelentésére, hogy gyermek-bölcsőjük is Gyalun van, jegyétől megfosztatni határozatott.

Tárgyalatott Papp Mihály és kereskedő társainak a bizottság elutasító végzésének a belügy-ministeriumhoz felterjesztését kérelmező folyamodványuk.

Elutasított, — ha tetszik, volt az indokolás, tessék nekik a ministeriumhoz folyamodni, — most is kár volt fáradni.

Junius 13.
Sahin András (baloldali) megjelent birtokát igazolni, — de mivel semmi igazolványt nem hozott, az udvarias bizottság elküldte vele a tizedes a telekkönyvi hivatalhoz és miután igazolványt hoztak, igazoltatott.

Ifj. Domokos Sándor (baloldali), ki megtámadott, hogy nincs birtoka, és bizonyítvánnyal igazoltatott, hogy nevén semmi birtok nincs, — ifj. Csókás József, Zsitva István (baloldaliak) tanúskodására birtoka igazoltnak vétetvén, igazoltatott.

Domokos Imre (baloldali) birtokhiány miatt bizonyítvánnyal megtámadtatott, ugyancsak ifj. Csókás József és Zsitva István tanúskodására birtoka igazoltnak vétetvén, igazoltatott. Itt ismét szép eljárást tanúsított a bizottság, Domokos Imre Junius 12-én megjelent magát igazolni minden irat nélkül, a bizottság elének tartá, miután a telekkönyvtől nem hozhatott igazolványt, hogy csak adókönyvvel igazolja. Domokos elment a nyilván-tartási hivatalba, de onnan azon válaszszal jött vissza, hogy azt felelték neki, miszerint adókönyvet sem adnak, miután nagyon kevés adót fizet, a bizottság oly szives volt, hogy egy tizedest küldött vele megtudni, ki azon vakmerő hivatalnok, ki nem akar a polgártársnak adókönyvet vagy igazolványt adni, és a tizedes azon válaszszal jött vissza, hogy nem adhatnak, „miután semmi nemű birtoka nincs.”

Erre az elnök utasította, hogy „barátom bizonyítsa be holnap más valami módon.”

Es mint látjuk ma birtokát be is bizonyította.

Horváth István (baloldali) birtokhiány miatt támadtatott meg, több bizottsági tag bizonyítására igazoltatott.

Megjegyzendő, valami iratot is mutatott elő, de fel nem olvastatott, így nem lehet tudni, hogy mi volt.

Horváth Péter kijelentése szerint azokat nem is szükséges értesíteni, csak jegyeiktől megfosztani.

Szóba jött, hogy azon Pusztaszeren lakókat, kik ellen felszólalás történt, értesíteni kellene.

De végzés nem mondván ki, nem tudjuk mi fog velük történni.

Ez a kecskeméti központi bizottság egy heti eljárásának hü és igazságos leírása.

Hűségéről kezeskedünk, és igazolni fogják mindazok, kiknek oly erős idegzetük van, hogy az ily eljárás mellett, több órákat tudtak kiállni az eljárás meghallgatásában.

Ez egy heti bűn-lajstromának hü képe.

További működéséről majd a jövő számunkban. Az itt elősoroltakat kötelességünknek tartot-

tuk leírni, hadd tudja meg a világ, hogy jár el működésében egy baloldali középponti bizottság.

Kötelességünk volt a baloldali nagy lapok elé — kik országos zsbajt, oly pokoli lármát csaptak a pesti és más jobboldali bizottságok eljárásával — egy hü tükröt tartani, melyben saját elvtársaik gyönyörűséges eljárását megismerhesék.

„Ime drága balpárti közlönyök így gyártja a többséget a corruptio.“

„Ily vakmerő törvény sértéseket esakis a Carafák örökösei követhetnek legénykedő vakmerőségükkel.“

„Ily botrányos eljárás után valóban nehéz a mérsékletet megtartani. Arczába szökik az embernek a vér ily dolgok láttára. És ez a magyar kormány alatt történhetik meg! A baloldali közlönyök nem látják a visszaéléseket sehol, no ha még ezek sem visszaélések, akkor semmi sem az.“

Ime „Magyar Ujság“, „A Hon“ és „Ellenőr“ csapjatos országos lármát és eszeveszett káromlást tájékozó dühötökben a kecskeméti központi bizottság törvényszegő pártos eljárása fölött; mert

„Ily kebellázító visszaélés és erőszakoskodások után, ha netalántán pártotok találma valahára többségre jutni, ne mondja senki, hogy e többség a közvélemény kifejezése; mert bátran szemetekbe fogja mindenki mondhatni, hogy e többséget erőszak és hamisítással gyártottátok.“

„A történelem itélni fog törekvéseitek fölött.“
A jelenkor már itélt.

Elnöki jelentés

a kecskeméti jótékony nőegylet 1872. évi május 20-án tartott második évi rendes közgyűlésén.

(Vége.)

b) A koldulás eltörlését szinten főbb feladataink egyikének tűzven ki, a rendelkezésünk alatti módok és eszközök felhasználásával ezen feladatunk megoldására is törekedtünk. E végből hirdetményt bocsátottunk ki, s a női közönséget a szegények házában elhelyezendő férfiak és nők ruházattal megsegelésére fölhivtuk; mely fölhivásunk folytán több nemesszivű emberbarát sietett tehetségéhez képest a segélyezésben résztvenni.

A szegények háza a t. városi hatóság böles gondoskodásából az egylet támogatása mellett még a mult év nyarán berendeztetvén, az elnökségnél összegyűjtött és számbavett ruhaneműek s egyéb adományok a t. városi hatóság kirendelt bizottságának át is adattak, s erről a nyilvános számadás a lapokban is közzététetett. Ezenfelül az egylet 5 ág főlállítási és főlszerelési költségeinek megajánlásával járult az emberbaráti és könyörületeségi célhoz, úgy azonban, hogy a t. városi hatóság föfelügyeleti jogának érintetlenül hagyása mellett, az egylet az 5 ágyra vonatkozó ajánlási és föfelügyeleti jogát fentartotta.

A koldulás eltörlése és a szegények házában felállítása által oly jótékony cél éretett el, melynek emberbaráti tekintetből nagy hordereje minden kétséget kizár.

c) Tekintetbe véve azon szellemi és erkölcsi előnyöket, miket az ifjú nemzedék értelme és kedélyének nemes irányban fejlesztésére egy jól berendezett „Ifjúsági könyvtár“ nyújt, az alapsza-

bályok 6. §-a értelmében az egylet céljai közé sorozánk egy nyilvános, közös „Ifjúsági könyvtár“ alapítását a t. városi hatóságnál közvetíteni; mi célra már a kezdeményezés 90 frt. alaptökének külön takarékpénztári kezelés alá helyezésétével meg is tétetett; a tanító-egylet pedig, mint sakkörénél fogva is egyik leghivatottabb tényező, annak létesítése körüli közreműködésre fölkérte.

A közreműködés terjesztése és hasznos időtöltés indokából felolvasások is rendeztettek.

d) De nem téveszthette szem elől hivatását a nőegylet választmánya a közelebb helyben országos segélylyel rendezendő iparműtárlat sikerének emelése körül sem, s 3 legjobb gazdaszszonyi készítményre, valamint 2 legkiválóbb női munkára egyenként 1 db., összesen 5 db. aranyból álló díjat tűzött ki, valamint ezen kiállítási tárgyak rendezésére is kebelből bizottságot küldött ki.

Kiterjesztettük figyelmünket egyes, inséggel küzdő, gyámoltalan sorsú egyének, s közcélú egyletek, intézmények és intézetek segélyezésére is; sőt hogy a jövő évben, midőn a segélyezés nagyobb mérvének igénybevételével hisszük és óhajtjuk már a nőegyletet fellépni, az alapszabályaink 3. §-a szerint különösen árva leánykák neveltetése és kiházasítása körül kifejtendő törekvésünknek biztos alapot nyerjünk, el nem mulasztottuk intézkedni aziránt is, hogy a jó hírből álló „Felső magyarországi első kiházasító egylet“ jótékony céljairól, illetékes úton kellő felvilágosítást szerezhessünk.

Ezekben röviden vázolva az egylet évi működését, annak megérintésével, hogy az egyleti tagok összes száma 533, s ezeken felül tiszteletbeli megválasztott tagjainkkal Batthány Lajos grófnő, özv. Damjanics Jánosné és Szilassy Istváné elismert érdemű honleányokkal buszkékedhetünk, csatloljuk az egyleti pénztár bevételeit s kiadásait s az egyleti pénzvagyont részletesben kitüntető mérleget azon megjegyzéssel, hogy ez május 1-ig terjedő időtartamra van összeállítva. S örömmel nyilváníthatjuk, hogy az első évtől fennmaradt jelentékeny mennyiségű alapítói és részvénydíjak a föfolyt évben nagy részben letörlesztettek, valamint kiemeljük azt is, hogy az első év végén 4828 frt. 64 krtban kitett egyleti pénzvagyont a letolyt évben már 5717 frt. 40 krtta fölszaporodott s az alaptöke kamatjövédelmét nem is számítva, a tiszta kereseti szaporulat minden kiadás levonása mellett 639 frt. 39 krt tüntet ki.

Fogadják hálás köszönetünket mindazok, kik az egyletet jótékony céljai elérésében akár tényleges segélyezésükkel, akár egyébként támogatni kegyeskedtek.

Özv. Deák Lászlóné, m. k., egyleti alelnök.

Helybeli újdonságok.

— **A helybeli róm. kath. főgymnásiumban** az érettségi vizsgálatok, írásbeli része f. évi július hó 1-én, a szóbeli pedig ugyanazon hó 15-én veszi kezdetét. — A magán-tanulók vizsgálatára július hó 29-én van kitűzve. — A nyilvános évi vizsgálatok július hó 8-án kezdődnek s ugyanazon hó 28-áig tartatnak, melyekre a t. cz. szü-

lők és a tanügy barátai tisztelettel meghívotnak az igazgatóság által.

— **Véletlen baleset.** Egy anya a Burga-útczában a napokban letette ebédre főzött húsát, hogy meghűljön, s maga addig a tűzhelyet rendbehozhassa; de míg ő ott foglalkozott, kis leánya odaesúzott a bográcsához, a házi kutya szintén kíváncsi volt a bogrács tartalmát megismerni sőt talán megiszlelni, mit az asszony észrevéve, a hegyes tűzpiszkáló-vasat a kutya után dobta, ez azonban nem a kutyát érte, hanem az ártatlan kis leány szemébe fúródott. A szerencsétlen eset kimeneteléről az orvosok még nem képesek határozott nyilatkozatot adni.

○ **Hibás szemmérték.** F. I. boltjában a mult hét csütörtökén valaki százás bankjegyet kívánt váltani, azonban, kihúzáván F. I. ur pénzes fiókját, a váltatni kívánónak, a pénz megtekintése után „nem lehet“ -tel válaszolt. A boltban unalomüzésből mindig van egy két úri vendég, — így volt ez alkalommal is, kik közül kettő, S. L. és Sch. a fiókban levő pénzt 150 forintra becsülték, mire a tulajdonos fiókostól együtt ajánlkozott 150 forintért a fiókbeli pénzt által adni. — Sch. szemmértékében bizván, hirtelen kiveti a három ötvenest, — áll az alku, a fiók pénzesztől az enyém.“ F. I. az ötveneseket zsebre rakta, Sch. pedig a vett pénzt számlálgatta, de biz annak adott pénzen nem hogy föle lett volna, hanem annál is 38 forinttal kevesebb lett. Nem minden ember lát ám azzal a két szemmel, mit a homloka alá helyeztet neki a természet, csak úgy néz vele...

— **Apjának méltó fia.** Ki nem emlékszik még vissza azon 1850. évben városunkba nagy hűhóval jött 4 lófarkú basára (akkor főfő szolgabírónak nevezték) ki annyi gög és lenézéssel bánt a kecskeméti polgárokkal, kinek minden szava, mozdulata üres pöff és henczegő gög volt, ki nagy dicsőségében nem tudott hova lenni, hanem kit a sors keze nagyon hamar utol érvén, több visszaélések miatt basai állomásától felmentetvén, allah elfordítván töle arcját, napról napra alább sülyedt, — azután a kecskeméti évekig ismertek egy csupa rongyba öltözködött szurtos külsejű embert, ki a legesikorgóbb tél idején vitorlavászon rokkés nadrágban, talpatlan ferde sarkú eszímákban futott az útczában egyik aljas koresmából ki, a másikba be, hol a nép legalsó osztályának egy pohárbor, vagy pálinkáért, vagy egypár krajczárért hazudozott és bolondított, — a nép elfeledve előbbi hatalmaskodásait, inkább szánta és megvetette, mint bosszútállt volna rajta, — és mert ártatlan családját az atya büneért nem akarván büntetni, majd a jó szíviük alamizsnájából tengődtek, míg ez ember felnőtt fiának városunk kenyeret adott, sőt most is ad, — és tudják-e polgártársak, hogy ez apának méltó fia gyártja azon aljas piszkos verseket, melyekkel a baloldali hazafiak bemocskolni akarják városunk előkelő jobboldali polgárait, nevét a gyönyörű mákvirágnak, e mérges undok póknak, nem írom ide nem piszkolom be vele a lapot, úgysis tudjátok ki ő, ismeritek mindanyian, — kit megvetesteknek adunk át.

Felelős szerkesztő: **Dr. Dékány Ráfael.**

Birtok eladás.

Paulinyi Tóth Vilma úrnő tulajdonát képező ágasegyházi földbirtok szabadkézből eladó. — Bővebb értesítést ad Balogh Imre, meghatalmazott.

Haszonbéri hirdetés.

A kecskeméti vasúti állomástól 3 órányira, a Szalki gözhajó állomástól szinte 3 órányira fekvő — a szükséges gazdasági épületekkel ellátott — mintegy 4800 holdnyi birtok 1872. okt. 1-től 1880. évi apr. 24-ig haszonbérbe adandó.

Az 1872. évi függő termés, valamint a gazdasági felszerelés is kész pénzért átvehető.

Bővebb értesítést ad Németh Antal ügyvéd úr. (Lak. Pest, újvilág-útcza 11. sz. a.)

Figyelmeztetés

Gombos

„Erősítő italára“ a földbirtokosokhoz!

Miután a munkások mezei munkák közben többféle okokból hasmenést, vérhast, göresöt, hányást, hideglelést szoktak kapni, mi őket rendszeren hosszú időre munkaképtelenné teszi; mindezen bajokat

Gombos erősítő-itala

által oly gyorsan lehet megszüntetni, hogy a szenvedőt még a munka színhelyéről sem kell eltávolítani. — Megelőzőleg szeszes italok helyett naponként két kanalat foglaló pohárban adva, a munkást ép erőben lehet megtartani.

Kecskeméten raktár: Fejér István kereskedőnél. 4—12

Egy jó házból való fiú tanonczul fölvéteket **SALAMON ZSIGMOND** éktár és fűszer kereskedésében. Bővebben értekezhetni a kereskedésben.

Hirdetmény.

A kecskeméti róm. kath. egyház tulajdonához tartozó, s a nagy piacon levő Dimóféle, építés alatt álló épületben levő hét bolti helyiség — mindenik mellette levő raktár s alatta pinczével — haszonbérbe léssen kiadandó; melyekre az árverés e folyó 1872-ik év Julius 1-ső napján délelőtt 9 órakor az egyháztanács teremébe fog megtartatni.

A haszonbérleti idő kezdetét veendi e folyó év Október 1-ső napján.

A feltételek a gondnoki hivatalba megtekinthetők.

Kelt Kecskeméten, 1872. Jun. 9.

Farkas Gergely, főgondnok.